

[Korsgaard.]

dem, hvis man havde lagt Hospitalet et andet Sted. For ikke at tale om den Fordel, det vilde være for alle skolesøgende Børn at have et Gymnasium liggende netop dér, hvor de bor. Ministeren sagde om dette, at de Folk fra Brønderslev, som vilde have Gymnasieundervisning til deres Børn, er nødt til at sende dem enten til Aalborg eller til Hjørring.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at en stor Del af Patienterne kommer fra Aalborg, og at man netop derfor har valgt at lægge Sindssygehospitalet paa en Plads, der ikke er alt for langt fra Aalborg. Ja, ved at placere det netop i Brønderslev har man opnaaet, at Patienter fra Storbyen Aalborg faar et godt Stykke til Hospitalet, og at Patienter fra den nordlige Del af Vendsyssel ogsaa faar et godt Stykke til Hospitalet. Og de trafikale Forhold er efter mit Kendskab til Trafikforholdene omkring Brønderslev, Banenettet og Vejnettet omkring Brønderslev, ikke nær saa gode, som de vilde være, hvis Hospitalet var kommet til at ligge enten i Hjørring eller i Aalborg. For det er ikke alene Patienternes Transport til og fra Hospitalet, det drejer sig om; der er ogsaa noget, der hedder besøgende, Patienternes Paarørende, og det vil efter mit Kendskab til Nordjylland for største Delen af dem være meget lettere at komme til enten Aalborg eller Hjørring, da begge disse Byer ligger meget bedre i Trafiknettet, end netop Brønderslev gør.

Men, som jeg sagde under mit første Indlæg: Sagen er saa vigtig, at ogsaa vi fra vor Side ønsker at være med til at gennemføre den, selv om man gennemfører den paa saa kort en Tid, at vi ikke har kunnet faa Lejlighed til ved Selvsyn at danne os en Mening om de forskellige Pladser. Det vilde vi imidlertid nu, da Rigsdagen sendes hjem paa Ferie, saa udmærket have kunnet faa; vi kunde være taget ud at se paa det i næste Uge og holde Møde om fjorten Dage for at træffe den Beslutning, Ministeren nu ønsker og kræver skal tages i Dag.

Oluf Johansen: Det ærede Medlem Hr. Henry Hansen konkluderede i den Betragtning, at enhver Sag maa have sin Afslutning, men denne Sag synes mig her i Tinget at faa sin Afslutning, næsten før den er begyndt, i hvert Fald uden at den er undersøgt; det er det, vi har kritiseret, og jeg synes med god Ret.

Jeg har aldrig givet Ministeren Skylden for, at Tinget havde saa kort Tid til at behandle Sagen. Folketingets Udvalg har ar-

bejdet med Sagen i meget lang Tid og har dermed formentlig taget en Del af Tiden fra os i dette Ting. Dette kan det imidlertid ikke nytte at diskutere nu. Sagen skal fremmes, og saa maa vi være med til at fremme den.

Saa vel Udvalgets ærede Ordfører som den højtærede Minister omtalte mine Bemærkninger om, at der vil komme til at paahvile Brønderslev Kommune en ekstra Udgift paa 6 Mill. Kr., som ikke har været til at kontrolere, fordi der ikke har været Tid til det. Jeg kan ikke indse, at jeg ikke havde Ret til at anstille disse Betragtninger, der dog angaar et Spørgsmaal, der maa eksistere i Sagen, uanset om den paagældende Skrivelse fra Hjørring havde foreligget eller ej. Det maa formentlig være saavel Udvalgets som andre af dette Tings Medlemmer tilladt at fremdrage Betragtninger for og imod en Sag og fremføre de Synspunkter, der maatte kunne gøres gældende angaaende eventuelle Udgifter ved Forarbejder o. s. v. Jeg forstaar ikke, at Udvalgets ærede Ordfører er saa sart, som han har givet Udtryk for. Den højtærede Minister bemærkede intet til mine Betragtninger om, at disse eventuelle Forarbejder, Kloakering, Vejanlæg, Vand- og Rensningsanlæg o. s. v., krævede Materialer, som en i materialefattig Tid maaske kunde anvendes mere hensigtsmæssigt andetsteds, eller som der var Konkurrence om andre Steder fra, fordi de er saa paakrævede.

Hauch: Det er det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen, der kalder mig frem med en ganske kort Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at han forstod Venstres Standpunkt ganske godt, at det maatte være naturligt for Venstre at tage Hensyn til Ministeren. Jeg vil gerne oplyse det ærede Medlem om, at vi ikke trænger til Undskyldning, jeg i hvert Fald ikke, jeg har stor Respekt for Ministre, men hidtil har min Bedømmelse af en Sag aldrig været paavirket af Ministerens Storhed eller hans eventuelle nære Tilknytning til mig eller mit Parti.

Det er ud fra en saglig Bedømmelse af hele Sagen, at vi har taget vort Standpunkt. Jeg er i det lykkelige Tilfælde, hvad vistnok en Del af de ærede Medlemmer af Udvalget ikke er, personligt at have Kendskab til de stedlige Forhold baade i Viborg og i Brønderslev, og jeg tør derfor med en god Samvittighed gøre Indenrigsministerens Ord til mine og sige, at jeg tror, at Anbringelsen af dette Hospital i Brønderslev og Ombygningen af Hospitalet i Viborg er baade sagligt velbegrundet og i enhver Henseende en Afgørelse, som man sagligt kan være bekendt.